

Goed Nieuwsbrief

Nr. 78

juni 2019

De Goed Nieuwsbrief is een uitgave van Roelof Tichelaar en heeft als doelstelling:

- de verspreiding van christelijke spiritualiteit
- het informeren over geestelijke hulpverlening en weerbaarheid
- het aankondigen van nieuwe ontwikkelingen, lezingen en boeken

Voor meer informatie op internet: www.roeloftichelaar.nl en www.weerbaarheidstrainer.nl

Heeft u de Goed Nieuwsbrief van iemand anders doorgestuurd gekregen en wilt u deze in de toekomst ook zelf ontvangen, of stelt u de ontvangst niet op prijs, stuurt u dan een e-mail naar: info@roeloftichelaar.nl.

U kunt ook schrijven naar: Roelof Tichelaar, Schutstraat 112, 7901 EH Hoogeveen.

Bellen mag natuurlijk ook: (0528) 320701.

Het overnemen van de inhoud mag, maar dan graag met bronvermelding.

Kent u mensen die mogelijk geïnteresseerd zijn in deze Goed Nieuwsbrief, stuurt u hem gerust door!

De Goed Nieuwsbrief is en blijft natuurlijk gratis. Een **vrijwillige donatie** is echter van harte welkom.

Dat kan op bankrekeningnummer (IBAN:) **NL28INGB0749790989** (BIC: INGBNL2A) t.n.v. R. Tichelaar te Hoogeveen, onder vermelding van 'gift'.

Inhoud:

Beste mensen	2
Het feest van de Geest	2
Het loslaten van kinderen: een moeilijke opgave	3
Inspiratie	6
Gebed	6

Beste mensen,

Van harte welkom in deze 78^e Goed Nieuwsbrief. Deze keer wil ik met een tekst uit mijn boek 'Spiritueel christen zijn, wat is dat?' kort stilstaan bij het naderende Pinksterfeest. Verder heb ik een artikel geschreven over het loslaten van onze kinderen. Natuurlijk is er ook weer een aansluitende geïnspireerde boodschap en tot slot een gebed. Ik wens u veel leesplezier en inspiratie toe!

Roelof Tichelaar

Het feest van de Geest

Het Pinksterfeest wijst ons op de doorbraak van het goddelijk leven in onze geest, zodat deze weer als de heilige Geest in ons kan opstaan, om door ons heen zichtbaar te worden op aarde, zodat we dit licht doorgeven aan de wereld om ons heen en zo instrumenten van God worden. Pinksteren doet ons er bij stilstaan dat we kanalen van deze goddelijke Geest zijn die zich in overgave mogen laten leiden, om zo de vruchten van deze Geest door ons heen geboren te laten worden. Dit is wat ook met de leerlingen van Jezus gebeurde tijdens Pinksteren: de heilige Geest doorstraalde hen, terwijl Gods engelen op hen neerdaalden om hen te onderwijzen. De volledige doorbraak van de engelen en de doorbraak van de heilige Geest in ons gaat hand in hand.

Deze doorbraak betekent dat heel ons leven in groeiende mate in het teken van Gods Geest komt te staan. Het licht gaat steeds meer facetten van ons leven doorstralen.

Er is een groeiend heilig ontzag voor God en we betrekken Hem steeds meer in ons leven, zodat Hij een levende werkelijkheid is, die centraal staat in ons leven. Er is een toewijding van ons leven aan Hem en we ondergaan de bevrijdende werking van deze levendige Aanwezigheid.

Deze toewijding maakt dat we steeds meer op de heilige Geest, die bron van liefde, gefocust zijn en dat we oude gewoonten die ons in de weg staan, afleggen.

Deze gewoonten, het kunnen ook verslavingen zijn, kunnen onze ziel letterlijk in beslag nemen, waardoor we niet wezenlijk vrij zijn. Door heel bewust er voor te kiezen om Gods Geest centraal te stellen in ons leven, nemen we een dienende houding aan, waardoor de

kracht van Gods Geest door ons heen kan stromen. Zo kan de vernieuwing door Gods Geest in heel ons leven praktisch en heel eenvoudig gestalte krijgen. We zijn open en transparant en kiezen voor de zuiverheid van de Geest, in plaats van dat we ons door aardse zaken in beslag laten nemen. Dit is niet iets wat we op eigen kracht volbrengen. We zijn een kanaal voor Gods Geest en daarom voltrekt Hij dit in ons.

(uit: Roelof Tichelaar, 'Spiritueel christen zijn, wat is dat?', uitgegeven door Roelof Tichelaar, Hoogeveen, 2^e druk (2017))

Boekgegevens:

ISBN: 978-90-822639-9-2

156 bladzijden, paperback

Prijs: € 12,-

plus € 3,75 verzendkosten binnen Nederland

U kunt dit boek rechtstreeks bestellen:

Per e-mail: info@roeloftichelaar.nl

of per post: Schutstraat 112, 7901 EH Hoogeveen

of telefonisch: (0528) 320701

Let op! Vergeet u niet uw adres te vermelden. Gelieve pas na ontvangst te betalen op het rekeningnummer dat op de nota staat.

Het loslaten van kinderen: een moeilijke opgave

Als volwassen mensen kunnen we op aarde met allerlei problemen worden geconfronteerd. Dat kan onszelf betreffen, maar ook onze kinderen. Als ouder maakt je dit bijzonder kwetsbaar. We hebben het leven immers niet in de hand; er gebeuren onvoorziene zaken waar we geen invloed op kunnen hebben. Het omgaan met het leed van onze kinderen is waarschijnlijk een van de moeilijkste opgaven waar we voor kunnen komen te staan.

Deze kwetsbaarheid staat haaks op het beeld van het 'maakbare leven' dat sommigen ons proberen voor te houden. 'Als je maar hard genoeg je best doet, dan komt alles goed.' Een tijd geleden sprak ik in de sportschool een jonge vader die van mening was dat een goede opvoeding garant staat voor het succes van zijn pasgeboren kind. 'Wees daar maar niet zo zeker van', was mijn reactie.

Het 'loslaten van kinderen' wil niet zeggen dat je je verantwoordelijkheid als ouder niet neemt of minder van hen houdt. Loslaten is voornamelijk een innerlijk proces dat we met vallen en opstaan zullen moeten leren. Want het is juist onze liefde voor onze kinderen die dit zo moeilijk maakt. Hoewel... is het loslaten niet juist een belangrijk aspect van ware liefde? Liefde kent immers verschillende vormen of gradaties. In 'Het volgende tijdperk – de geestelijke bevrijding van de aarde' (I) heb ik hierover het volgende geschreven:

“In het Nederlands hebben we maar één woord voor liefde.

Ik kan van mijn vrouw, mijn kinderen, mijn werk, mijn hobby en van slagroomtaart houden. Toch zijn dit allemaal verschillende vormen of gradaties van liefde.

De Oud Griekse taal, waarin het Nieuwe Testament van de Bijbel is geschreven, kent echter verschillende woorden voor de uiteenlopende vormen van liefde. In die zin is het Grieks een veel rijkere taal dan het Nederlands.

Zo is er bijvoorbeeld een vorm van liefde die ‘eros’ wordt genoemd. Dit is de seksuele liefde. Een ander soort liefde wordt ‘storge’ genoemd. Hiermee wordt met name de natuurlijke affectieve band binnen een gezin bedoeld.

En dan is er ook nog het woord ‘phileo’, waarmee de gevoelens van liefde worden bedoeld die kunnen komen en gaan, afhankelijk van onze gemoedstoestand en van de omstandigheden waarin we ons op dat moment bevinden en van de emoties en gedachten die we bij bepaalde mensen hebben. Zo kun je bijvoorbeeld het ene moment op iemand verliefd zijn en kan dit even snel weer verdwijnen als je in de ander teleurgesteld bent. Veel mensen beschouwen dit als liefde, maar dit is niet de liefde die de basis voor een gezonde liefdesrelatie vormt.

Tot slot is er nog een andere vorm van liefde: de goddelijke liefde die in het Grieks ‘agapè’ wordt genoemd. Dat is de alles overstijgende liefde die het menselijk begrip vaak te boven gaat.”

Tot zover dit citaat. Zolang onze liefde nog teveel emotioneel gebonden is, lopen we het risico dat we meer aan onze kinderen vasthouden dan eigenlijk de bedoeling is. En met vasthouden doel ik op het te lang en teveel willen beïnvloeden en sturen van kinderen, maar ook op overmatige bezorgdheid, waardoor we ’s nachts in ons bed liggen te piekeren over al die mogelijke scenario’s die in ons opkomen. Want in het proces van opvoeding vindt er langzaam een verschuiving plaats van onze verantwoordelijkheid. Loslaten is een langzaam proces waarin gaandeweg meer ruimte komt voor de eigen keuzes van een kind.

Kahlil Gibran schreef hier een prachtige tekst over in ‘De profeet’(2):

"En hij zei:

Je kinderen zijn je kinderen niet.

Zij zijn de zonen en dochters van 's levens hunkering naar zichzelf.

Zij komen door je, maar zijn niet van je,

en hoewel ze bij je zijn, behoren ze je niet toe.

Je mag hen je liefde geven, maar niet je gedachten,

want zij hebben hun eigen gedachten.

Je mag hun lichamen huisvesten, maar niet hun zielen,

want hun zielen toeven in het huis van morgen,

dat je niet bezoeken kunt, zelfs niet in je dromen.

Je mag proberen gelijk hun te worden, maar tracht niet hen aan jou gelijk te maken.

Want het leven gaat niet terug,

noch blijft het dralen bij gisteren.

Jullie zijn de bogen, waarmee je kinderen als levende pijlen worden weggeschoten.

De boogschutter ziet het doel op de weg van het oneindige,

en hij buigt je met zijn kracht opdat zijn pijlen snel en ver zullen gaan.

Laat het gebogen worden door de hand van de boogschutter

een vreugde voor je zijn:

want zoals hij de vliegende pijl liefheeft,

zo mint hij ook de boog die standvastig is."

Ieder kind heeft – net als wij – zijn of haar eigen unieke zielenweg te gaan en zal uiteindelijk zelf keuzes moeten maken. Want het leven is ook keuzes maken, ieder moment weer. Voor een ouder is er denk ik niets erger dan zijn eigen kind zien lijden. Dit leed komt lang niet altijd voort uit de eigen keuzes van het kind. Kinderen overkomen ook dingen die soms voor ouders de ergste nachtmerrie zijn. En juist dan zul je er voor je kind moeten zijn, onvoorwaardelijk.

Het loslaten betekent dan vooral: de pijn van je kind er laten *zijn*, je kind met raad en daad bijstaan en liefhebben zoveel je kunt, maar loslaten wat je niet veranderen kunt.

En zo kunnen kinderen ons kwetsbaar laten zijn, iets wat zonder twijfel in geestelijk opzicht van grote waarde is. Want onze onmacht kan ons dichterbij Gods Geest in ons hart brengen, waardoor we tot overgave komen.

Naast het geven van liefde kan ook gebed een belangrijke rol spelen.

We kunnen onze kinderen ook loslaten door hen innerlijk aan God over te geven. Dat is niet zomaar iets, zeker niet als je kind bijvoorbeeld zal sterven (of is gestorven), want de dood draagt het ultieme loslaten in zich mee, ook al blijft de band van liefde over het graf heen bestaan.

Het vertrouwen dat God waakt over het geestelijk leven kan ons uiteindelijk kracht en rust geven, hoewel dit geen garantie is dat ons niets ergs overkomt. Maar we zullen de kracht krijgen het te kunnen dragen. Geen kalme reis, maar wel een behouden aankomst dus.

En toch volstaan al deze troostende woorden lang niet altijd en moeten we het simpelweg een tijdlang uithouden met onze pijn en ons verdriet. Ook dat is een van de vele facetten van het leven op aarde: de pijn er laten zijn.

Maar wat altijd belangrijk zal zijn, is dat we ook in staat zijn uit te zoomen en oog krijgen voor het grote plan dat God met een ieder van ons en met onze kinderen heeft. We begrijpen het leven lang niet altijd, maar God heeft altijd een plan. Dat is een kwestie van kinderlijk vertrouwen.

Ooit krijgen we de bovenkant van het borduurwerk te zien, terwijl we nu nog tegen die soms zo onbegrijpelijke onderkant aankijken. Ieder leven heeft een bovenkant, een geestelijke zijde waar het uiteindelijk om gaat.

Ook kinderen kunnen wonden oplopen die later voor hen bronnen van kracht worden. ‘Aan de wonden van de oester kunnen parels groeien’, zegt Anselm Grün.

Je kinderen zijn je kinderen niet, maar je mag hen je liefde geven. Want uiteindelijk draait het daar allemaal om: de liefde, de goddelijke liefde die ook in staat is los te laten.

En het lijden heeft nooit het laatste woord, want op de bodem van ieder lijden is God.

Ooit zullen alle tranen gedroogd zijn en zal er vrede zijn. Het beste moet nog komen!

(1) Roelof Tichelaar, *‘Het volgende tijdperk – de geestelijke bevrijding van de aarde’*, uitgegeven door Roelof Tichelaar, Hoogeveen, derde druk (2017)

(2) Kahlil Gibran, *‘De profeet’*, uitgegeven door Altamira, Heemstede (1993)

Inspiratie

“God laat Zijn kinderen nooit los. Ook in hun wegen zullen zij altijd met God gaan en God zal hen de weg wijzen.

Christus zal zich laten zien. En wij, de engelen, zullen van de waarheid getuigen.

Maar steeds zal dit zó zijn, dat wij de plaats van de mensen respecteren, hun bewustzijn respecteren.

Maar uiteindelijk leiden alle wegen naar Christus, zoals onze geestenwereld dit beleden heeft en altijd zal belijden.

Geloof dat en houdt het vast.

Twijfel niet, heb geen angst.

Uiteindelijk zullen de wegen van iedere oprecht zoekende uitmonden in de Eenheid van God.”

Gebed

Lieve God,

Ik bid voor alle mensen die een kind hebben verloren,
aan het leven of aan de dood.

Ik bid ook voor degenen die hun kind op dit moment zien lijden,
dat ze de veerkracht zullen voelen om er voor hun kind te zijn
en dat ze in staat zullen zijn hun kind liefde te geven.

Geef hen die kracht en dat vertrouwen dat juist nu zo nodig is.

Want soms zijn we bang voor wat misschien komen gaat
en juist dan hebben we Uw troostende aanwezigheid zo nodig.

We geven onze kinderen in vertrouwen over aan Uw hand.

Wij vertrouwen U.

Amen.

